

[Handelsministeren.]

derimod, som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, kun 768 329 Flasker i 100 pCt.s Styrke. De 36 Millioner Flasker Spiritus var ikke i 100 pCt.s Styrke, de var i den almindelige Brændevins- eller Akvavitstyrke. De 768 329 Flasker svarer saa nogenlunde til det dobbelte Antal Flasker Spiritus i samme Styrke som de 36 Millioner Flasker, altsaa til ca. 1 540 000 Flasker eller knapt 5 pCt. af det sædvanlige Forbrug, før vi fik den Ordning, her er Tale om, og det til Trods for, at Befolkningstallet i de mellemliggende Aar er forøget med op imod $\frac{3}{4}$ Million. Man vil alene heraf forstaa, hvilken overordentlig Betydning denne Spiritusordning har haft i ædruelighedsmæssig Henseende for det danske Folk. Disse Tal viser os, hvilken Interesse der er knyttet til Opretholdelsen af den Ordning, der her er Tale om at give et varigere Indhold, end man hidtil har formaaet det gennem Udstedelsen af de Bekendtgørelser, der faktisk hviler paa en ikke mere eksisterende Lov.

Tilsynet med Spritfabrikkerne har gennem Aarene været ført af det raadgivende Udvalg, der paa en Maade er en Fortsættelse af Den overordentlige Kommission. Mellem dette Udvalg — det bestaar af 5 Medlemmer, hvoraf de 4 er valgt af Rigsdagen i Henhold til Grundlovens § 45 — og Spritfabrikkerne har der forud for Lovforslagets Fremsettelse været ført meget indgaaende Forhandlinger om Oprettelsen af en ny Koncessionsoverenskomst mellem Spritfabrikkerne og Staten. Der er ogsaa opnaaet en saadan Koncessionsoverenskomst mellem Spritfabrikkernes Ledelse og det raadgivende Udvalg, idet et Medlem af Udvalget dog afgav et Særvotum, da den Overenskomst, som man havde forhandlet sig til Rette om, blev indsendt til Ministeriet. Lovforslaget er da udarbejdet paa Grundlag af den Overenskomst, som er opnaaet mellem det raadgivende Udvalg og Spritfabrikkernes Ledelse. Selve Koncessionsudkastet, som jeg godt kan kalde det, har været tilstillet det Folketingsudvalg, der har behandlet Lovforslaget, og dette Koncessionsudkast vil naturligvis ogsaa, saafremt det ønskes, blive tilstillet et eventuelt Landstingsudvalg. Der er enkelte Punkter i Koncessionsudkastet, som jeg

kunde ønske noget ændret, men trods dette danner Koncessionsudkastet et udmærket Grundlag for Afslutningen af en Overenskomst mellem Staten og Spritfabrikkerne. En Betingelse for, at en ny Overenskomst kan blive tilvejebragt i Løbet af kort Tid, vil det imidlertid være, at Lovforslaget bliver vedtaget og vedtaget i en saadan Form, at det kan danne Grundlaget for en Fortsættelse af den hittidige Ordning med Opretholdelse af dennes Hovedlinier.

Lovforslagets § 1 indeholder den Bestemmelse, at Fremstilling af Gær og Spiritus kun maa finde Sted her i Landet i Henhold til en af Ministeren for Handel og Industri paa nærmere fastsatte Vilkaar givne Tilladelse. Tilladelse udkræves ligeledes til Ind- og Udførsel af Gær og Spiritus, herunder saavel Spirituosa som Spiritus i anden Form. Der er egentlig ikke noget nyt i denne Bestemmelse, ikke noget, der i Realiteten afviger fra den Ordning, som vi nu i en Række Aar har arbejdet under; Gæren omfattes faktisk af Ordningen, men det foreslaas nu i Lovforslaget, at dette udtrykkelig skal lovfæstes.

Der har i det andet høje Ting været nogen Diskussion om Ordlyden af § 1, idet der blev rejst Tvivl om, hvorvidt det tilstrækkelig tydeligt fremgik af Ordlyden, hvad der skulde forstås ved „Spiritus“ o. s. v. Der blev ogsaa vedtaget en Ændring i Folketinget for at tydeliggøre Bestemmelsen, og den er nu i enhver Henseende fyldestgørende. Vi har ladet den prøve i et saadant Omfang, at der ikke kan være Tvivl om, at de Myndigheder, f. Eks. Toldmyndighederne, som skal arbejde i Henhold til Loven, er fuldstændig klar over, hvad der falder ind under § 1.

Der har, som sagt, været delte Meninger med Hensyn til Bestemmelsen om, at Gær for Fremtiden inddrages under Ordningen; men der kan, alle Forhold taget i Betragtning, ikke være Tvivl om, at en Udskillelse af Gæren vilde føre til, at en Nyordning ikke lod sig tilvejebringe nu. Gæren fremstilles paa de af Selskabet ejede Fabrikker og i Forbindelse med Spiritusfremstillingen. Gøres Gæren nu til en Friproduktion, maa vidtløftige Forhandlinger optages mellem Staten og Selskabet, inden en endelig Ordning kan træffes, og jeg ser ingen Mulighed for saa at naa frem til